

Lund världens centrum – åtminstone Danmarks

Under medeltiden var Lund metropolen i det rike som utgjordes av Danmark och Skåneland. Med 22 kyrkor toppar Lund klart listan över alla medeltida städer i denna region.

Det var medeltidsarkeologen Hans Anderssons besked till 1994 års byggnadsnämnd i onsdags. Då diskuterades hur man nu ska göra med den fornlämning som hela Lunds stadskärna utgör och som vi bokstavligen lever och verkar på. Mötet var föranlett av den gamla konflikten mellan exploatörernas vilja att riva och bygga nya hus och kommunens och lundabornas intresse av att först gräva ut fornlämningarna. Arkeologerna själva är lite klivna i frågan. De mest seriösa idag vill hellre bevara dem orörda än gräva ut den av ren nyfikenhet.

Levande exploatör

Ska man gräva ut innan man kan bygga nytt, måste exploatören enligt gällande lag bekosta utgrävningen, och det ser idag ut att bli allt dyrare. En livs levande exploatör var med på byggnadsnämndens möte, Mats Lundberg, vars farfar hette August. Han vill riva det lilla huset på Västra Mårtensgatan, där restaurang Haväng en gång låg. Istället vill han bygga ett snyggt tvåvåningshus till en kostnad av ca 12 miljoner kr.

Men en utgrävning skulle kosta 25 miljoner, alltså dubbelt mot byggkostnaden, och det tyckte Lundberg var väl magstarkt.

Istället söker man nu lösningar som kan tillfredsställa arkeologernas önskan att bevara kulturlagren orörda under byggnaden. Så har man t ex gjort vid Stortorget, där Gulins har sin affär. Tyvärr har en del sådana tekniska lösningar misslyckats – när man slagit ner pålar genom kulturlagren har man skadat dessa. Lundberg vill nu gräva bort 16-17-1800-talslagren, ca 1,5 meter och lägga huset på en sandbädd som han ersätter dem med till samma djup.

Några beslut fattades inte, men skarpare krav på bevarande från antikvariskt håll gör att frågan lär komma upp fler gånger.

Aktuella grävningar

Stadsbyggnadsdirektören visade en karta över stadskärnan, där åtminstone tolv utgrävningar kunde vara aktuella. Tre av dem gällde visserligen tre alternativa lägen för P-hus inne i stadskärnan, och

det vill ju åtminstone inte miljövänstern ha. Som VB berättat tidigare är kv Galten vid Bankgatan, kv Blekhagen vid Laboratoriegatan och själva Mårtensstorget tänkbara lägen för underjordiska parkeringar – enligt stadsarkitektkontoret och byggnadsnämndens majoritet. I värsta fall kan ett av dessa lägen bli utgrävningstomt, men vi får hoppas att kostnaderna avskräcker och att det obefintliga behovet inses.

Dammgården aldrig fullt

Själva har jag sedan i höstas varje lördag klockan tolv cyklat in i P-huset Dammgården för att kolla beläggningen – där är alltid gott om plats. Bristen på P-platser i Lund är en myt, som skapats av köpmän och lata utsocknes.

Andra utgrävningar kan bli aktuella vid Sankt Månsgränd, på "stenhuggartomten" söder om domkyrkan, söder om Armaturfabriken och på Kattes gård, där en utbyggnad av skolan planeras utefter Svanegatan. Vidare i hålen efter Per-Håkan Ohlssons hus i Tomegapsgatan och på själva Kulturens tomt.

Stadsbyggnadsdirektören var orolig för att de skärpta kraven skulle lägga en död hand över all exploatering i stadskärnan. Då blir man tvungen att bevara alla befintliga hus, något som han tydligen inte såg som något positivt.

En viss förnyelse kanske är nödvändig på sina håll, men om utgrävningskostnaderna hindrar häftig exploatering, är det kanske rätt bra?

Thomas Schlyter

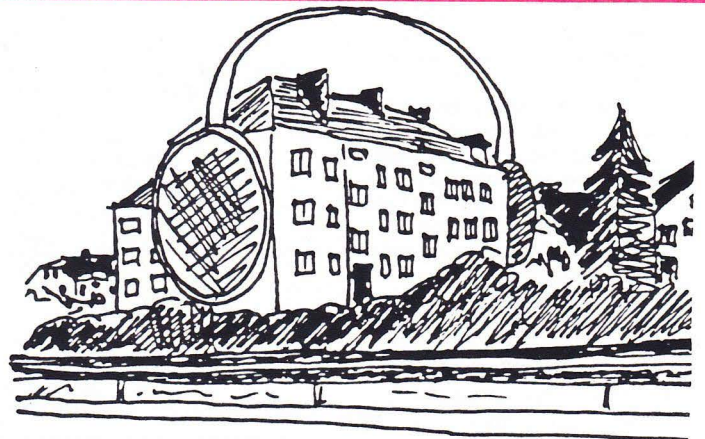
Femman får sin veranda

I VB nr 6 befarade vi att det aldrig skulle bli någon veranda för restaurang 5:an vid Botulfsgatan. Gatans bredd skulle inte räcka till för både breda gångbanor och körbana som klarar både bussar och cyklar.

Nu har frågan lösts: Gatukontoret går med på en veranda som är 2,65 meter bred – det ger 2,35 meter kvar till fotgångarna, och det anser man räcker.

Vi får väl se hur trångt det blir...

Tho

Om trafiken bullrar – slå dövörat till

I förra veckan tog byggnadsnämnden efter flera bordläggningar äntligen ställning till den bullersaneringsplan som gjorts av en konsult. Den handlar bara om vägtrafikbuller – en särskild tågtrafikbullerplan är också beställd.

Det är en omfattande utredning som gjorts. Det konstateras att 11.000 boende i ett mycket stort antal fastigheter i Lund, inkl tätorterna i öster, torde vara störda av vägtrafikbuller. Man har uppskattat att ljudnivån i husen eller utomhus överskrider de riktvärden, som naturvårdsverket numera slagit fast. Det är alltså inga faktiska bullermätningar som gjorts, utan en modellstudie med hjälp av dator.

Planen omfattar förslag till åtgärder som måste vidtas för att dessa riktvärden ska uppfyllas till år 2010.

Minska trafiken?

Tro nu inte att det betyder att trafiken måste skäras ner. Nej, en sådan självklar och nära till hands liggande möjlighet verkar både utredaren och alla remissinstanser ha glömt bort. Istället ska störda bostäder saneras genom att fönster byts ut mot treglas isolerrutor, bullerskydd ska skapas, och tysta närmiljöer ska skapas.

Åtgärder ska i "första hand begränsa ljudkällans nivå, i andra hand begränsa ljudets utbredning och i sista hand begränsa ljudets möjlighet att tränga in i bostaden". Det låter bra, men ändå handlar det mest om fönsterbyten till stora kostnader, som kommunen som väghållare föreslås få ta på sig – till en årlig kostnad av ca 1 miljon!

Vänsterpartiet och miljöpartiet var de enda som tyckte det var

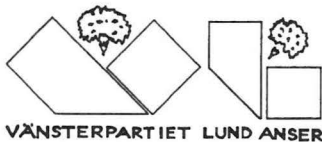
märkligt att man inte föreslagit att själva trafiken i första hand måste reduceras. Partierna har lämnat en gemensam reservation för sina yrkanden att åtgärder i första hand ska inriktas på att reducera trafiken och i andra hand minska hastigheten. Det ska ske genom fysiska hinder som exempelvis minirondeller som visat sig vara mycket effektiva för att dämpa hastigheten. Även vägbulor nedbringar hastigheterna och har goda effekter i andra avseenden, som att minska olycksrisken och även avgasutsläpp. Enbart förbud mot genomfart och hastighetsbegränsningar har liten verkan, och kommer därför i andra hand.

Gatsten byts mot asfalt?

Bullersaneringsplanen föreslår också att gatsten ska bytas ut mot dränerande asfalt, men eftersom gatsten förekommer i stadskärnan, och kommunfullmäktige har beslutat att gatorna där ska stensättas, är det ett dåligt förslag. Det påpekade stadsarkitektkontoret, men hade inget direkt krav på att det skulle tas bort.

Beklagligt var att tjänstemännen som jobbat med bullersaneringsplanen verkade närmast sårade över vänsterpartiets och miljöpartiets förslag. Beklagligt är att bilen tycks vara så helig att man inte kan tänka sig de mest effektiva åtgärderna – att minska trafiken.

Thomas S

Om tunnlar

– Det är inne med tunnlar, sade Micke Misär (Arne Anka, *Bombad & sänkt*, Tago förlag, 1993, s. 105).

Så sant som det är sagt. Därför kan det vara på sin plats att redovisa några ståndpunkter till några tunnelprojekt som rör Lund och regionen.

1. Öresundstunneln. En borrad järnvägstunnel är fortfarande västerns och miljörelsens alternativ till borgarnas (minus centern) och socialdemokraternas bro där motorvägsdelen är huvudsaken.

2. Citytunneln. Om det mot våra önsningar blir en Öresundsbro från Lernacken, utreds nu finansieringen av en anslutande tåg tunnel från Malmö C. I Malmö har det uppstått en tämligen stark opinion mot dessa planer, som enligt huvudalternativet innebär att ett sextital parkträd under bygget faller för att sen ersättas.

Ur ett lundaperspektiv är det ett klart intresse att Citytunneln byggs om det blir en Öresundsbro. Resan till Köpenhamn och vidare ut i världen kommer att gå snabbare, pågatågen får fler hållplatser i Malmö, bl.a. vid stadsteatern, vilket ger stora tids- och bekvämlighetsvinster för de många lundabor som pendlar dit för arbete och annat. Men ännu viktigare är att den miljövänliga tågtrafiken allmänt får en starkare ställning genom Citytunneln. Det är viktigare än den tillfälliga om än beklagliga förlusten av ett antal träd.

3. Tåg tunnel genom Lund. Socialdemokraterna har åter lanserat sitt gamla förslag.

Det finns bland Lunds socialdemokrater en trafikutopisk tradition som egentligen är rätt charmerande. På sextitalet ville professor Sten Samuelson, s-suppeant i fullmäktige, gräva ner hela stadskärnans biltrafik. För några år sen gick Lars Åström, s-ordförande i gatu- och trafiknämnden, ut med ett storlaget spårvägsprojekt, och när det hade visat sig omöjligt tänkte han se att driva Lunds bussar med hö från Vombs ängar. Nu föreslår alltså Gunnar Jönsson och Larry Andow att järnvägen genom Lund läggs i en elvahundra meter lång tunnel.

Bortser man från den eventuella charmen finns det invändningar mot denna typ av utopier. Lars Åströms utflykter i fantasins värld gjorde att den rödgröna majoriteten inte kunde förverkliga ett både miljövänligt och realistiskt förslag till lokal kollektivtrafik. Jönssons & Andows projekt riskerar att dra uppmärksamheten från vettiga projekt som är praktiskt genomförbara. För det är inte deras. De säger att det inte skulle behöva kosta mer än 300 miljoner. Det är en uppenbar, ohållbar glädjekalkyl, åtminstone om det ska finnas utrymme

Trollhättan halverar busstaxan

Från och med i februari har Trollhättans kommun genomfört en kraftig sänkning av busstaxan. Genom att satsa 6 miljoner har kommunen fått med sig länstrafiken på detta radikala grepp. Taxan halveras på periodkortet, motsvarande våra månadskort. På kort som motsvarar våra A-kort sänks taxan med mellan 15-20% medan kontanttaxan förblir oförändrad 11 kr.

Det hela är ett försök och skall gälla året ut. Förhoppningen är att bussåkandet kraftigt skall öka, med kanske 50%. Uppnår man detta bör bilåkandet minska med 10% och effekten skulle bli mindre bilavgaser och en ökning av framkomligheten på gatanätet. Försöket innebär bara prissänkning och får inte innebära större trafikinsatser, fler bussar. Det lär finnas mycket ledig kapacitet.

Miljöpartiet

Det är miljöpartiet som drivit frågan och fått med sig socialdemokraterna och vänsterpartiet och därmed

majoritet i kommunen. Därefter har man också fått med sig länstrafiken på försöket.

Försöker beräknas kosta 6 miljoner om bussåkandet förblir oförändrat. När man förhoppningen om en 50%-ig ökning så blir underskottet bara 3 miljoner. Det gäller sen att visa att resterande 3 miljoner kan sparas in på minskat vägunderhåll och minskade nyinvesteringar.

Lund?

Försöket i Trollhättan kommer att studeras från många håll. Får man ekonomi i sitt försök blir det naturligtvis intressant för andra kommuner att följa efter. I Lund skulle ett motsvarande försök kosta betydligt mer, kanske i storleksordningen 20 miljoner. Att få en majoritet för detta i Lund förefaller svårt, att få med sig länstrafiken nästan oöverstigit.

Men som sagt det skall bli spännande att följa försöket i Trollhättan.

Sven-Hugo Mattsson

Déjà vu

På kopplingsskåpet är uppklistrad en reklamaffisch: "Läs **Ligga i Lund!** Boken som sliter lakanen av studenterna! Pris 99 kr"

Blixtnsabbt vevas tiden trettio år tillbaka. Den boken läste jag ju, ivrigt och nyfiket, som nyanländ student i staden. Besviken blev jag. "Ligga i Lund" är faktiskt en av de allrasämsta böcker som jag kommit över under ett långt, lysande liv.

Ändå grips jag av en spontan lust att skaffa ett nytt exemplar. Tänk att författaren Anders Tosse lever och verkar ännu! Och det kan ju hända att studenterna har lärt sig några nya finesser sen sist.

Grr

för tågtrafiken i Lund att expandera. SJ eller andra instanser utanför Lund lär inte vara intresserade av att bidra ekonomiskt.

Det finns en betydande fördel med en nedgrävning: järnvägen i Lund är en fysisk och psykologisk spärr som har flera olägenheter (det bör dock observeras att s-förslaget inte löser de problem kring dubbleringen av Kävlingspåret). Men det finns också stora nackdelar utöver kostnaden. Det är vackert och spännande med tågen i stadsbilden, och för dem som sitter på tåget är reskvaliteten avgjort större i dagsljuset än i en tunnel.

Sammantaget: vi konstaterar att Lunds socialdemokrater dels lever upp till en tradition av orealistiska och dåligt genomtänkta utopier, dels att de gripits av den modeväg som Micke Misär talar, tron att man enkelt kan gräva ner diverse problem.

Avsägning

Moderaterna kämpar tappert på i privatiseringsspåret, men företaget tycks bli allt klabbigare. Ett exempel på detta är den behandling som Johan Håkansson och Mats Helmerfrids motion till Lunds kommunfullmäktige om försäljning av kommunala bolag och affärsdrivande verk får i gatukontorets remissyttrande till kommunstyrelsen.

Motionärerna hade tänkt sig att intäkterna från försäljningen av vatten- och avloppsverket skulle kunna användas för att reducera kommunens låneskuld. Gatukontoret konstaterar att detta enligt gällande lagstiftning inte går för sig. Inkomsten av en eventuell försäljning får inte användas till avamortering av andra lån än sådana som tagits för va-verksamheten.

Understatement

Övrig del av köpeskillingen måste utskiftas till abonnenterna, en nog så komplicerad historia. "Enbart fastställandet av vilka av nuvarande och tidigare abonnenter som är rättmätiga mottagare vid en sådan utskiftning torde bli en omfattande procedur", noterar gatukontoret med ett stillsamt understatement.

Lika förödande för förslagsställarna är gatukontorets bedömning av konsekvenserna för ekonomi och miljö av en försäljning.

En jämförelse med England visar att va-taxorna stigit med 60% sedan vattenmyndigheterna där 1989 ombildades till tio börsbolag. Vattenbolaget har däremot gjort goda vinster och deras aktier har haft en lysande utveckling på Londonbörsen.

Kommunen överrenar

Vad miljön angår, så uppgår de verkliga totala utsläppen från reningsverken för närvarande till 60-70% av det tillåtna. Kommunen är alltså avsevärt bättre på att rena än vad lagen kräver. En sådan "överrening" tror gatukontoret inte att en privat aktör med vinstintresse kommer att kunna kosta på sig, varför en försäljning av avloppsreningsverken kan befaras medföras ökade föroreningsutsläpp i kommunens vattendrag.

Gatukontoret inleder sin tjänsteskivelse med att betona sin siktneutralitet i den politiska frågan om vem som ska äga va-verken. Ändå har det inte lyckats undvika den näst intill perfekta avsägningen av en illa genomtänkt motion.

Lars-Arne Norberg

Nordkalotten:

En kvarts omvändelse

Veckobladet är en sydsvensk lokaltidning. Rapporter från Kiruna prioriteras inte vid platsbrist. Därför är nedanstående bidrag något nattståndet.

Sommarbild från ett äldre Kiruna. I förgrunden ett lappkapell.

Tar man tåget 1992 kilometer söderut hamnar man nånstans mellan Florens och Rom. Jag för för en gångs skull lika långt norrut i stället.

På slutet gick det sakta. Tåget kröp fram under ideligt tutande för att skrämja bort renar från spåret. En renskötare som stigit på i Gällivare hängde ut genom kupéfönstret och tittade ivrigt på. Han undrade varför inte SJ använde inspelade vargtjut.

Fascinerande förgänglighet

Centrala Kiruna var fullt av snöskulpturer under arbete. Arrangörerna hade tillhandahållit en stor kub av hårdpackad snö som sen formas av skulptörerna, antingen amatörer av typ skolklasser eller utövande bildkonstnärer. Det fanns en figurativ och en nonfigurativ klass och jag gillade de senare bäst. –Då skulle du se iskskulpturerna i Jukkasjärvi, sa min guide.

Men snöskulpturerna dög bra. De var vackra och deras inbyggda förgänglighet fascinerade. Fast de beräknades inte smälta i brådrasket. Med en kall vår skulle de kunna stå kvar till första maj. Man hade kunnat bygga en talartribun av snö. Nu hade man nöjt sig med en rutschkana, i form av en dinosaurie. Barnen gled utmed dess vindlande ryg.

Livsglad vinterstad

Jag har varit några gånger förut i Kiruna. Alltid om sommaren. Det har varit kallt och torftigt och otrevligt. Inte var det varmare nu, mellan 15 och 25 minus, men intrycket var så mycket mera positivt.

Den stora skillnaden var snön. Den som inte användes till skulpturer låg djup mellan husen. Gatorna var varken sandade eller saltade. Ingen cyklade men åtskilliga åkte spark, även den avan-

cerade minosparken med en mede. Vintern dominerade stadsbilden. Människorna var trevligt påbyltade och för första gången sen sjuttitalet såg jag flickor med näbbskor.

Självklart behöll man pjäxorna på när man gick in i baren, på Arran eller hotell Ferrum. "Nu går vi på Ferrum och tar ett järn" lär ha varit de uppresta journalisternas vanligaste vits under gruvstrejken 1970. Järn tas ännu i Kiruna. Killarna i kön före mej beställde vodka, sexor. Bartendern fick gå och leta efter ett glas åt mej som skulle ha vin.

De sista restaurangerna stängde klockan fem natten till söndag. Barhuvade tonårpojkar stod och pissade gula fläckar i snökanterna. Nedanför backen rasslade ett malmtåg.

Jesus från Soppero

Vi för femhundra meter ner i gruvan med buss. Malmen sträcker sej minst två kilometer ner. Just nu investeras cirka fyra miljarder i en ny huvudnivå och ett nytt kulsinterverk. Konjunkturuppgång och devalvering har gett en enorm skjuts åt produktionen. Arbetsstyrkan har halverats med oförändrad brytning.

Betyder det att gruvan inte längre är viktigast i Kiruna? I kommunens egen broschyr är ordningsföljden Turiststad, Rymdstad, Gruvstad. – Rymdföretagen sysselsätter några hundra och framtidsutsikterna är osäkra. Om LKAB med sina närmare tvåusen anställda försvinner så dör Kiruna.

Den som säger så är en våra guider i gruvan, Lars Törnman. Fackavdelningens ordförande, en av dem som ledde den framgångsrika kampanjen mot Stig Malm & co. Under hans ledning har gruvtolvan vitaliserats. Funktionärerna syns ute på golvet nu, det kommer många på mötena, det snackas fackliga frågor på jobbet.

Han säger att facket behöver karismatiska ledare i en tid när anslutningen inte längre är ekonomiskt tvingande för arbetaren. Nog är han karismatisk själv, Soppero-Jesus som han godmodigt kallas. Det är inte första gången i malmfältens historia som arvet från en extatisk religiositet, laestadiansk eller annan, berikar arbetarradikalismen.

Man får Elov Luspa, Harry Isaksson och de andra ledarna från "den stora gruvstrejken" i tankarna. Själv jobbade inte Lars Törnman här då och mycket har hänt sen dess men åtminstone en bestående vinning gjordes: ackord är ett förbjudet ord i gruvan.

Slipslösa frifräsare

Jag märker hur svag jag är för den norrbottniska proletära frifräsigheten. Hur annorlunda i Skåne!

Jag nämnde pjäxorna i Ferrums bar. Jag gillar informell klädsel. På lördagskvällen har vi fest på City-Galaxen och ett av banden sjunger en kampsång mot EU som börjar: "Har vi råd med alla dessa slipsar?" Ett skånskt anti-EU-band skulle helt enkelt inte bli förstätt av sin publik om de lät de slemma EU-byråkraterna symboliseras av slipsar eller, som i en senare vers, av kostymer.

Alla jag hör huruppe skäller efter EU, och minsta kritiska replik väcker applåder bland norrlänningarna på kulturkonferensen. Fast de skäller ju efter Stockholm också. Ett starkt regionalt medvetande behöver kanske avlägsna makthavare att profilera sej mot.

Men jag tror att malmfältensborna skulle klara sej bra i EU, och jag tänker inte då på det eventuella glesbygdssstödet. Utan på deras starka regionala självkänsla. De förmår nog hävda sej även inom en större politisk enhet. Men framför allt på deras för Sverige unika förmåga att hantera flera språk och kulturer. Det jojades och sjöngs vemodiga finska kärlekssånger från scenen. Stadsbiblioteket har imponerande samlingar på bägge minoritetsspråken. Och rektorn för malmfältens folkhögskola visade stolt upp den nordkalottska miljötidsskrift på ryska, finska, svenska, norska och engelska som han är med om att ge ut.

Fast på en mur stod det sprejat ALLALÄPPDJÄVLARSKULLE HA STRYK. Utan överstrykning eller motkommentar som genast skulle ha dykt upp i Lund. Och inte hade kommunen ryckt ut och tvättat.

Trots allt

Bortsett från denna plump har jag nog förmedlat en positiv bild av Kiruna som något strider mot vad jag tidigare sagt i Norrlandsfrågan. Fast vissa sanningar gäller ju fortfarande:

1. Kiruna är ett högst artificiellt samhälle. Det är onaturligt med en stad ovanför trädgränsen.

2. Det är ett starkt oljeberoende och därmed miljöfarligt samhälle,

EU-motståndare:

Den principiella kritiken kvarstår

– Jag har inte satt mej in i EU-avtalets detaljer. Det är möjligt att de svenska förhandlarna har varit skickliga. Men det ändrar inte min negativa inställning till en svensk anslutning. Den har principiella motiv. Jag vill att Sverige ska ha självständighet nog att föra en ekonomisk politik styrd av värderingar som ligger till vänster om EU-majoriteten. Och jag vill inte att vi ska dras in i militära äventyr. Så svarar Sten Henriksson när VB ber om en kommentar. Han fortsätter:

– Och även om förhandlarna varit duktiga har jag svårt för uppblåsthet efteråt och parallellerna till ishockeysegern.

– De har gjort delvis märkliga prioriteringar. Ålandsbåtarna får behålla den fria alkoholförsäljningen vilket är dåligt för både den finska och den svenska nykterheten. Annars är det påfallande hur lite det har varit av nordiskt samarbete i förhandlingarna. Var och en har kört sitt eget lopp. Fast egentligen är det bara som det brukar vara. Bland vanligt folk finns det en vag känsla av nordisk samhörighet men annars har nordismen varit en festtalsföreteelse de senaste 130 åren.

(forts s. 4)

även om det finns stora ytor att sprida ut skiten över. Bilar parkeras självklart på stora torget, de flesta som ska söderut tar flyget och inte det elektriska tåget, jag såg inte ett enda skidspår men desto fler snöskoterspår.

3. Hembygds känslan är stark men det är inte bara bristen på jobb som gör att folk flyttar. Det är svårt att besätta tjänster som kräver högskoleutbildning, ens med personer som är födda i malmfältet, och machokulturen står många kvinnor upp i halsen.

4. Mina observationer gäller Kiruna. Det som genom tågfonstret skymtade av det övriga Norrland var inte precis uppmuntrande.

Men jag är fascinerad och imponerad av vitaliteten och självkänslan däruppe. Nordkalotten är ett positivt tillskott till den europeiska gemenskapen och mångfalden.

Gunnar Sandin

PS. Nu har jag ändå inte berättat något om den stora hundspannstävlingen mitt i stan. Eller om hur Gudrun Schyman kastade lasso och körde hunddragen sparkstötting. Jag vill inte se politiker som jag trots allt uppskattar delta i sådana apolitiska, teveinspirerade jippon.

VECKOBLADET Bredgatan 28, 222 21 LUND. Prenumerationspris: 160 kr per år. Insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan Svartbrödersg. 3. Tel 046-11 51 59 onsdagar e. kl 18. Fax: 046-14 65 82 Manus kan också lämnas på Bredg. 28 senast onsd. kl 17. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmännens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma Sölvegatan 22 Lund Tel. 046-18 41 91.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Lund nästan som Paris

I no 6 av Veckobladet stod där om årsmötet. Men, som tidigare medlem i Vänsterpartiet tror jag inte, att det sätt man profilerar sig, att det är det rätta stället för mig.

Hardebergaspåret har förmodligen igen varit diskuterat – man är trött av att läsa om det jämt, vare sig i SDS, Arbetet eller Veckobladet.

Om där skall vara asfalt eller inte, man kunde ju göra en kompromiss, så att dom första fem metrarna är med asfalt, sen fem meter utan och så vidare, alla ville bli nöjda då.

Det är bra ett bra liv i Lund. Kommunen är alkoholliberal, vore man inte det, så är pågatåget berett att ta "nöjeslivet" till Köpenhamn.

Vänsterpartiet bör kämpa sig bort från gamla förmyndares verige och ge Lund det liv som behövs, när där är så många ungdomar och caféliv. Ibland känns det nästan som i Paris, när man besöker Lund.

Nej eller ja till EU. Tiden närmar sig för omröstningen och som tidigare dansk kan jag inte säga att det blev bättre med ett ja. Försök med ett Nej, för sämre kan det knappast bli.

Sist men inte minst, varför jag inte önskar att fortsätta i vänsterpartiet är att jag anser att en bro mellan Köpenhamn och Malmö är viktigt för en vidare utveckling i sydskandinavien.

Vatten och miljö är som det är och bron skulle säkerligen inte försämrade det med tanke på dom många krav som ställs. Båttrafik är absolut inte att föredra. Tonnaget som seglar runt i Öresund är utslitet och använder diesel.

Jag ser fram emot en vändning i vänsterpartiet och jag ser fram emot att man inför personval även i Sverige så småningom, så att fler kvinnor kan komma in.

Pia Charlotta Schultz

Svartill Lennart Värmbj

I förra VB hävdade LV åter att VBs redaktion satt en felaktig mellanrubrik i hans referat från vänsterforum i Södertälje.

I redigeringen av VB (och andra tidningar med för den delen) ingår att redaktionen svarar för rubriker och mellanrubriker i texter, oavsett

vem som skrivit dem. En mellanrubrik skall helst kort sammanfatta kommande styckes innehåll.

Frågan gäller om redaktionen hade fog för mellanrubriken "Spränglistor dikuterades". Red. menar att av den text som fanns för handen (se VB 5/94) framgick inte att man diskuterade två officiella listor, vilket Lennart Värmbj senare meddelat. Om han gjort det klart i sin första text hade vi sluppit denna debatt. (Stora Uppslagsboken: "Spränglista: valsegel som upptar andra namn än dem som uppsatts av vederbörande parti.")

Red.

EU-debatt

(forts fr. s. 3)

– Nordiska rådet kunde gott läggas ner. Pengarna som sparas kan behövas när vi ska betala de dryga medlemsavgifterna i EU.

EU-anhängare:

En viktig miljöseger!

– Det viktigaste resultatet av EU-förhandlingarna är nog att det blir fortsatta restriktioner för den tunga lastbilstrafiken genom Brennerpasset. Först beslöt ju schweizarna i en folkomröstning överraskande men glädjande om nya begränsningar genom det landet och massiv överflyttning av gods till järnväg. Nu blir smitvägen genom Tyrolen stängd. Trots att det finns mycket starka intressen för en oreglerad biltrafik vek sej EU-förhandlingarna för de övergripande miljöintressena.

Detta är väl ingen svensk EU-fråga, invänder VB-redaktionen mot Gunnar Sandin.

– Nej, men det tycker jag är mindre intressant. Nu är det Europa som gäller och där är Tyrolen lika viktigt som Norrland. Minst.

– Fast när det gäller de norrländska långtradarna kan man konstatera att både borgare och socialdemokrater slöt upp bakom kraven om svenska särbestämmer som tillåter längre och tyngre lastbilar än på andra håll i Europa. I dagarna har ju den politiken lett till att tre tågterminaler ska läggas ner i Övre Dalarna och att många fler virkesbilar ska dundra fram genom Mora.

– Men nu får vi en större arena än den svenska dockteatern att driva de gröna och röda frågorna på. Vi i Lundavänster för EU ska förresten göra ett studiebesök i Bryssel nu i april. Tågresan tar bara en natt, det är ungefär som till Stockholm. Det är nya väderstreck som gäller nu!

Kvarnbyskolan

ordnar kortkurser och seminarier under våren med följande teman:

–**Är välfärdsstaten död?** Seminarium den 12 mars med ekonomen *Kenneth Hermele*. Avgift 50 kr.

–**Vårt behov av staten.** Gemensam sektor eller civilt samhälle? Seminarium den 19 mars med idéhistorikern *Sven-Erik Liedman* och historikern *Håkan Arvidsson*. Avgift 50 kr.

–**Röstbefrielse.** Kan du tala – kan du ropa – kan du sjunga. Kurs den 15–16 april. Kursavgift 200 kr.

–**Vem bestämmer i EU?** Grundläggande kunskaper om EU:s institutioner. Hur utövas makten i EU jämfört med hur den utövas i Sverige idag? Kursen hålls fem måndagskvällar: 11, 18, 25 april samt 2 och 9 maj. Kursavgift 200 kr.

Ovanstående seminarier och kurser hålls på Röda Husets, Industrigatan 4, Malmö.

–**Layout med dator.** Grundläggande kurs i layout och typografi på Mac för icke-nybörjare. Fem onsdagskvällar: 16, 23 mars, 13, 20, 27 april. Kursavgift 200 kr. Lärare: *Hanse Henningson*. Plats Kvarnbyskolan, Kvarnbyvägen 68, Malmö.

Skriververkstad och Cyklande folkhögskola arrangeras i juni! Ring 040-14 73 10 för anmälan!

Rösta bort apartheid – Stöd ANC på upploppet!

Sedan sextioalet har många människor i Sverige engagerat sig mot apartheid. Protestbrev har skrivits, pengar har samlats in och nu, 1994, kan vi äntligen skönja slutet på hundratals år av förtryck. Den 27 april hålls för första gången demokratiska val i Sydafrika. Men hindren för majoriteten av befolkningen att delta i den demokratiska processen är många. Våldet har sedan början av 1990 skördat tusentals offer. Den vita väljarkoren har en väl fungerande valorganisation med stöd från staten. ANC och den demokratiska rörelsen behöver stöd på upploppet. ISAK och Afrikagrupperna har tagit initiativ till ett uppopp och en insamling. Sätt in 100 kronor på pg 90 03 37-7 "Fritt Sydafrika-insamlingen" före den 27 mars. I början av april överlämnas pengarna samt en tavla och en t-shirt med alla uppsproppstörarnas namn till Nelson Mandela.

Röda Kapellet firar

I vår är det tjuugo år sedan blåsorkestern Röda Kapellet började glädja lundaborna. Det kommer att firas på olika sätt. Närmast på programmet står en jubileums-konsert lördagen den 26 mars kl. 16.30 på stadsbiblioteket. En av orkesterns trumslagare från de första åren, skådespelaren *Henric Holmberg*, har engagerats som konferencier. Det blir även andra trevliga inslag vars detaljer inte är klara än, men börja med att reservera dagen så får ni veta mer genom kommande VB-nummer.

Biologisk mångfald och sunda livsmedel

är titeln på nästa Agenda 21-möte på Djingis Khan i vänsterpartiets och ABF:s mötesserie. Inledare är *Eva Björnberg* som är länsstyrelsens lantbrukskonsulent för ekologisk produktion, och *Göran Andersson*, ordförande för LRF i Lund.

Tid och plats: torsdag 10 mars kl 19.30 på Djingis Khans pub, Uardavägen.

Alla intresserade välkomna!

Fotoutställning på Kulturen

öppnar på söndag 6 mars kl 12-16. Det är eleverna vid Folkuniversitetets ettåriga fotolinje som visar prov på reportage- och gatufotografi, ateljé- och experimentell fotokonst, porträtt och färgfoto. "MIN BILD AV KULTUREN" är mottot för utställningen, som pågår till den 10 mars. Fotoeleverna återkommer på Fotogalleriet i maj.

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 7/3 inget möte.

RÖDA KAPELLET Sö 6/3 Kl 18.45. Rep med Birgit på Kapellsalen, Odeum. Fortsatt rep på jubileumsrepertoaren samt inför spelning 8/3 i Malmö, 11 på Fåladsgården samt 13/3 i Tomelilla. Anmäl på rep. eller till Gunnar 13 58 99.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Thomas Schlyter.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82.

Telefon till redaktörerna: Gunnar Sandin 046-13 58 99. Thomas Schlyter 046-14 75 05. Kajsa Theander 046-13 28 40. Vid utebliven tidning ring: Karl Lilljekvist 046-11 50 69.